

אוצר האשה — יופייה

מאת רינה בן-דוד

ביקורי בלילית יישאר לי תמיד כזכרון נעים. מפעל זה, שכל דאגתו ליופיה וחינה של האשה — קרי לאוצרה, מנוהל עליידי מר דוד נוסבאום, טכנולוג תמרוקים ודור שלישי במקצוע, אשר סיפר לי כי המפעל הוקם בארץ לפני 25 שנים על-ידי אביו המנוח, שניהל מפעל מסוג זה עוד בגרמניה. ארץ הולדתו. (עד לקום המדינה ייצא המפעל המקומי את מרבית תוצרתו לארצות השכנות).

ייצור התמרוקים הוא מדע

עת הוצגו בפני המוצרים השונים של לילית, המוכרים לי כל כך מחלונות הראה של הפרופורמיות ובתי-המרקחת, ומן השימוש האישי שלי, ובעת שעברתי באולם הייצור בין המכונות החדשות, המכשירים השונים והמבחנות במעבדה רחבת-הידיים, נאלצתי להודות כי אכן, ייצור התמרוקים הנו מדע. ראיתי תמרוקים במתקנים ובריחות שונים, בשמים, קרמים לעור, מי-פנים ושמפונים — בקיצור, אלף ואחד מוצרים שחשיבותם לאשה בת זמננו רבה ביותר, והקוסמטי. אז גם היה לי קל להבין את האמת והכנות במטרה המוצהרת של לילית — "שקידה על יופיה של האשה, טיפוח, ושמירה עליו מפני תופעות שבגיל ובמזג-האוויר".

מר נוסבאום סיפר לי כי הוא מקיים קשרים עם מפיצי תמרוקים נודעים בחוץ-לארץ, הרוכשים את מתקניו, ועם מפעלי תמרוקים ובעלי פטנטים נודעים, עמם הוא מקיים חילוף ידע דו-סטרתי. כך תורם גם לילית לביסוס היצוא הישראלי. בין השאר הראה לי מר נוסבאום מכתב תודה מלא-הערכה של מפעל אירופי מפורסם לייצור תמרוקים, לו שלח לילית הצעות לשיפורו

של תכשיר מסוים, אשר נתקבלו שם והוכנסו מיד לשיטת הייצור, לאחר שיעילותן הוכחה. באותו מעמד הייתי נוכחת בתהליך העיבוד של קרם הפנים הנודע "פלצנטורמה" — לפי מתקן של ד"ר לברן מפרזי ("רק עור נקי ומטופח יכול להיות בריא"), שממדי הפצתו עולים מחודש לחודש. מר נוסבאום הצהיר בפני: "אין אנו מייצרים רק קוסמטיקה — אנו מייצרים יופי, האמיני לי." הוא אמר, "לא השם המרעיש (שעל פרסומו מוציאים מאות אלף ל"י) הוא הקובע, אלא טיב המוצר שבשפופרת או בצנצנת. כיצד כתוב אצלנו — אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו".

המקצוע הוא גם תחביב

למען האמת, התפלאתי שארצנו הקטנטונת מסוגלת להתחרות עם ממלכות קוסמטיקה כצרפת, בעלות מוניטין של הצלחה המבוססת על ייצור ופרסום משך עשרות שנים. אך מה הפלא, כאשר בתעשיית היופי הישראלית עוסקים אנשים כמר נוסבאום, הספוג ידע של דורות והחי את מקצועו ורואה בו לא רק ייעוד אלא גם תחביב. ("המחשבה על תערוכת חדשה, בושם מעניין ומודרני, תכנון צורת אריזה נאה ומושכת, מעסיקים אותי כל רגע").

לא ייפלא איפוא שבנות המין היפה בארץ יודעות להעריך את הקוסמטיקה הטובה ובמיוחד את מוצרי לילית המעולים, כגון: הקרמים פלצנטורמה, רויאלויט, מי-פנים וחלב-הפנים לפי מתקני ד"ר לברן מפרזי, "הלואן", המשחה החדשה והיחידה בעולם בשפופרת, להרחקת לק הצפרניים, אשר אינה מכילה אצטון ולכן שומרת על הצפורן מפני שבירה וצריבה, "מייקאפ" חדיש ביותר של "הלואן" — בשפופרת ובארבעה גוונים אופנתיים, המעניקים לפנים איפור טבעי, חלק ושווה וכמעט בלתי נראה לעין — ושמליוני נשות אירופה גמרו עליו את ההלל, בשמים שונים, מי קולונים מרעננים ונעימים כגון CHAT-NOIR שריחו נשמר רבות לאחר השימוש בו, ועוד מבחר גדול ומגוון של מוצרים אחרים לטיפוח היופי והקסם האישי, וכל זה במחירים התואמים את תקציבו של האוצר הישראלי.

במדינה

(המשך מעמוד 7)

עי הלחץ בכיוון זה הם רבים וקשים, ואלה שאינם מסכימים לכתוב בתעודת הזהות — דרוז, צפוניים לאי מתן רשות יציאה משטח סגור, אפילו אם שרתו בצה"ל. התברר שגם הציון הזה אינו כספיק. כאר שר דרוזים, אשר שרתו בצה"ל, והצהירו על דרוזיותם, רצו לעבוד בבניה בקבוץ איד" מית בגליל, סולקו על-ידי המימשל הצבאי, למרות שלא היתה לכך כל עילה חוקית.

דת אצילה וחכמה. את הח"כ הדרוזי היחיד בכנסת הרגינו בעיקר שני דברים בפתיחה המנומקת, הארוכה והמפורטת של הסטודנטים. ראשית: העובדה שהוא נחשב פיאודל, שנית: טענת הסטודנטים ש לפי החוק המוצע יוכלו בורים, שאינם יודים עים קרוא וכתוב, לשמש כדיונים של העדה הדרוזית, רק משום שנשאו חן בעיני אחד מבני שלוש המשפחות.

עוד יותר הרגינו את מועדי תביעתם של הצעירים להוציא את נכסי הווקף הדרוזי, הכולל שטחי-אדמה נרחבים, מפיקוחם ומבעלותם של שלוש המשפחות, העושות בקרקע כטוב בעיניהן, בלי כל פיקוח ציבורי ובלו ניתול ספרי חשבונות.

ההתקבצות נגד מצב זה כבר גרמה לכך שבאחד הכפרים הדרוזיים בחרו בני-הכפר בהעדה שנישלה את המשפחה, אשר ניהלה את ענייני החקף בלי חשבונות, והעבירה את כל הנכסים לפיקוחו של ועד-הכפר.

נגד בני-עדותו, שעשו מעשה זה, חשש מועדי לפעול. גם את שלושת הסטודנטים, שעשו רושם רציני על חברי הוועדה, לא העז להתקוף. כשעיר לעזאזל בחר את החיכים הערביים. הוא התקיף את הדת הדרוזית, על שמאמיניה העלו על דעתם שקאדים דרוזיים יהיו בורים ועמי-אצרות: "מה אתם יודעים על הדת הדרוזית?" התמרמר הח"כ, "הרי זה סוד שאין איש יודע אותו. הרי בכל ספר מספרי הדרוזים יש יותר אצילות וחכמה מבכל ספר הקוראן!".

דבר זה פגע יותר מכל בחיכים הערביים, שהיו במקום. גיאר נידרש להתנצל מיד על פגיעתו בדת וזה. אך הוא סירב, שכן בהתנצלות היה מודה כאילו אין הדת הדרוזית אצילה יותר. הח"כ הדתי, משה אונא, הישראלי, לא רצה לקבוע תקדים בענייני דת, העביר את העניין להעדת הדרוזים.

כאן החל מאבק היוקרה האמיתי. מועדי ניסה ללחוץ על מפא"י שלא תגנה אותו בחזקה. ח"כים קרובים אליו לחצו על הדרוזים שלא יגישו תלונה, ומועדי עצמו איים בהתנעת מהצבעה בעניין המימשל הצבאי, כדי למנוע את הגינוי הפומבי שהיה הרס את יוקרתו בין הדרוזים.

לבסוף מצאה מפא"י דרך חלקה לצאת מהעניין. מועדי הצביע בעד המימשל הדרוזי ובעד ההחלטה בעניין הפליטים. לעומת זאת הומין יושב-ראש הכנסת את השיה, לשכתי בחשאי, נוף בו והזהירו לא לחזור שנית על מעשה מעין זה בשום פורום שהא.

תיכנון

מפות צבעוניות

שלוש מפות צבעוניות שונים שימשו ה שבוע ציר לדיונים מקבילים בשלושה משרד דים חשובים שונים. כל מפה היתה צבועה, אמנם אחרת, וגם חלוקת השטחים בכל אחת מהן היתה שונה. אך שלוש המפות היו מפות של אותו שטח עצמו: ששת אלפים ד"ב, שהשתרעו בין כביש תל-ברוך ותחנת הרכבת הצפונית של הרצליה.

המפה האחת היתה מפת תיכנון של ה שטח, כפי שמשרד-השיכון היה רוצה ש ייראה. המפה השניה היתה מפתו של השטח בעיני עיריית תל-אביב, לה שייכת מחצית השטח, ואילו המפה השלישית, המגוונת ביותר, היתה מונחת במחלקת התיכנון של משרד-הפנים.

נוחיות — למי? השטח רחב-הידים, שעליו נוש הדיון בין השלושה, הוא ה עתודה הקרקעית הפנויה האחרונה במרחב הגדול מצפון תל-אביב.

משרד-השיכון מעוניין להעביר את רובו הגדול של השטח לרשות, לפחות באופן זמני, לגבי קיים שיקול חשוב אחד: האיוור נוח במיוחד לבניה, ואין צורך במאמצים קשים כדי לבצעה.

עיריית תל-אביב מעוניינת לקבל את מח צית-השטח השייכת לה, כדי שיוכל לתכנן אותו בצורה שתהיה נוחה לה ושיתכנס

מר

ארגוב

והמזכירה

הפרטית

יפי אלה ערינה מעסיקה לאחרונה כמה מראשי מפא"י, שמה שולמית מילר, מזכירתו הפרטית של ח"כ מאיר ארגוב, בגללה רחחות אפילו שמועות עקשניות, כי ארגוב יתפטר בקרוב מתפקידו כמזכיר האיחוד העולמי של מפא"י.

בצמרת המפלגה הועלתה נגד ארגוב האשמה, כי הסתבך ב"פגם מוסרי". מכתב מחוץ לארץ האשים אותו ב"שערוריה ממש", הכל, מפני שמאיר ארגוב עמד בכל חוקף על כך, שמזכירתו תתלהג אליו בשליחות האיחוד העולמי לארגנטינה.

לא היתה זו הפעם הראשונה שמאיר ארגוב סירר נסיעה למזכירתו, על חשבון המפלגה. עוד לפני שנתיים עזר ארגוב ויכוחים נרגזים במזכירות האיחוד העולמי ומזכירות מפא"י, על רקע נסיעתה של שולמית מילר לאמסטרדם.

תחילה נשלח איש מיוחד מטעם האיחוד העולמי להולנד, כדי לארגן כנס של האי חוד באירופה. כעבור שבועיים נקרא האיש בפקודת ארגוב, חזרה לישראל, ובמקומו נשלחה שולמית מילר. הדבר עורר תרעומת רבה במזכירות האיחוד, והיו שרינגו כי שולמית אינה מצטיינת בידיעת שפות או ביכולת ארגונית מיוחדת. אך ארגוב התעלם מכל הטר נ"ת. בלי שולמית, כך נתן להבין, לא יצליח הכינוס באמסטרדם.

הזכור ומזכירתו מילאו את שליחות ה מפלגה באירופה על הצד הכי טוב, והכל חזר על כנו במשרדי האיחוד העולמי, שהם גם משרדי מזכירות המפלגה בתל-אביב.

„אחורי כולם קופה של שרצים“

ארגוב שכח את הפרשה, שהרי לא היה בכוחה לפגוע בו אישית או במעמדו הציבורי והמפלגתי. כי מאיר ארגוב הוא אוד הברגים החשובים של המשרד, הוא יושב ראש הוועדה החשובה — והצייתנית ביותר של הכנסת: הוועדה לענייני חוץ ובטחון. הפעם היחידה שועדה זו מילאה את יעודה הנומאלי והתמרדר נגד תכתיבי ביגיי היתה בימי פרשת לבון, כאשר נכנסה לעובי ה קרה של מעשה הביש משנת 1955 וקנוני יית הבטחוניסטים נגד פנחס לבון. הוועדה הצליחה לעשות זאת מפני שהיו"ר שלה, ארגוב, היה אותו זמן בחוץ לארץ ובמקומו כיהן הרצל ברגר, משכיל מפא"י בעל שיעור-קומה נדיר.

אדם אחר היה לומד מן הנסיון הזה וממעט, אולי, בנסיעות לחו"ל. אך לא אר-גוב.

לפני שנה הוזמן ארגוב להשתתף בכינוס המפלגה בארצות-הברית. שוב החליט כי מעמדו הרם של מזכיר התנועה העולמית

• שם כולל של התנועות והמפלגות מהן מורכבת מפא"י בחוץ-לארץ.

יותר כספים לקפתה.

מחלקת התיכנון, בעלת המפה הצבעונית ביותר הכינה תכנית מפורטת, מתוך קממה אחרת: השיקול הקובע לגבי היה נוחיותם של התושבים המתעתדים לנצל את השטח לטובתם — תושבי כל האיוור שבין נתניה לתל-אביב.

מה יעיד יותר? השיקול העיקרי, הקובע בתיכנון זה, הוא שיקול התחבורה.